РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести разширен състав)

14 юли 2011 година *

По дело T-189/06,

Arkema France SA, установено в Colombes (Франция), за което първоначално се явяват адв. A. Winckler, адв. S. Sorinas Jimeno и адв. P. Geffriaud, впоследствие адв. Sorinas Jimeno и адв. E. Jégou, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която първоначално се явяват г-н F. Arbault и г-жа O. Beynet, впоследствие г-н V. Bottka, г-н P. J. Van Nuffel и г-н B. Gencarelli, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, като главно искане, молба за частична отмяна на Решение C (2006) 1766 окончателен на Комисията от 3 май 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F/C.38.620 — Водороден пероксид и перборат), доколкото се отнася до жалбоподателя, и при

* Език на производството: френски.

условията на евентуалност, искане за отмяна или намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба,

ОБЩИЯТ СЪД (шести разширен състав),

състоящ се от: г-н V. Vadapalas (докладчик), изпълняващ функцията на председател, г-н M. Prek, г-н A. Dittrich, г-н L. Truchot и г-н K. O'Higgins, съдии,

секретар: г-жа C. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства в основата на спора

1 Жалбоподателят, Arkema France SA (по-рано Atofina SA), е дружество по френското право, което към момента на настъпване на фактите предлага на пазара по-специално водороден пероксид (наричан по-нататък „ВП“) и натриев перборат (наричан по-нататък „НПБ“).

2 Между началната дата на нарушението и април 2000 г. негов основен акционер с акционерно участие от 97,5 % е Elf Aquitaine SA. От април 2000 г. акционерното участие на Elf Aquitaine в дружеството жалбоподател е 96,48 %, а самото Elf Aquitaine е притежавано от Total SA, чието акционерно участие в Elf Aquitaine е 99,43 %.

3 През ноември 2002 г. Degussa AG уведомява Комисията на Европейските общности за наличието на картел на пазарите на ВП и НПБ и иска прилагането на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството“).

4 Degussa предоставя фактически доказателства на Комисията, въз основа на които тя е в състояние да извърши на 25 и 26 март 2003 г. проверки в помещенията на три предприятия, сред които тези на жалбоподателя.

5 Вследствие на тези проверки няколко предприятия, сред които по-специално EKA Chemicals AB, жалбоподателят и Solvay SA, искат прилагането на Известието относно сътрудничеството и изпращат на Комисията доказателства за разглеждания картел.

6 На 26 януари 2005 г. Комисията изпраща изложение на възраженията на жалбоподателя и на другите засегнати предприятия.

7 След изслушването на засегнатите предприятия, което се провежда на 28 и 29 юни 2005 г., Комисията приема Решение C (2006) 1766 окончателен от 3 май 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП срещу Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals, Degussa, Edison SpA, FMC Corp., FMC Foret SA, Kemira Oyj, Air liquide SA, Chemoxal SA, SNIA SpA, Caffaro Srl, Solvay SA, Solvay Solexis SpA, Total, Elf Aquitaine и жалбоподателя (преписка COMP/F/38.620 — Водороден пероксид и перборат) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), резюме на което е

публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 13 декември 2006 г. (ОВ L 353, стр. 54). То е съобщено на жалбоподателя с писмо от 8 май 2006 г.

Обжалваното решение

8 В обжалваното решение Комисията посочва, че неговите адресати са участвали в извършването на едно-единствено и продължавано нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) във връзка с ВП и продукта надолу по веригата — НПБ (съображение 2 от обжалваното решение).

9 Установеното нарушение се състои главно в обмен между конкурентите на важна от търговска гледна точка и поверителна информация относно пазарите и предприятията, в ограничаване и контрол на производството и на неговия потенциален и реален капацитет, в подялба на пазарни дялове и клиенти, както и в определяне и надзор за спазването на целеви цени.

10 Жалбоподателят, Total и Elf Aquitaine са посочени като „солидарно“ отговорни за нарушението (съображение 441 от обжалваното решение).

11 За определяне на размера на глобите Комисията прилага метода, изложен в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ВС] (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“).

12 Комисията определя основния размер на глобите в съответствие с тежестта и продължителността на нарушението (съображение 452 от обжалваното решение), което е квалифицирано като много сериозно (съображение 457 от обжалваното решение).

13 В приложение на диференцираното третиране жалбоподателят, Total и Elf Aquitaine са класирани в третата категория, за която е определен начален размер на глобата от 20 милиона евро (съображения 460—462 от обжалваното решение).

14 За да се гарантира сериозен възпиращ ефект, към този начален размер на глобата е приложен коефициент за умножение от 3 предвид значителния оборот на дружествата майки в групата, а именно Elf Aquitaine и Total (съображение 463 от обжалваното решение).

15 Тъй като според Комисията жалбоподателят е участвал в нарушението от 12 май 1995 г. до 31 декември 2000 г., а именно в продължение на пет години и седем месеца, размерът на глобата му е увеличен с 55 % на основание продължителността на нарушението (съображение 467 от обжалваното решение). Това увеличение на размера не е приложено за глобата, наложена на Total, което е прието за отговорно за разглежданото нарушение за периода от 30 април до 31 декември 2000 г. (съображение 468 от обжалваното решение).

16 Комисията е приела наличието на отегчаващо обстоятелство по отношение на жалбоподателя предвид положението на повторно извършване на нарушението спрямо нарушенията, установени в нейното Решение 85/74/ЕИО от 23 ноември 1984 година относно производство по член 85 от Договора за ЕИО (преписка IV/30.907 — Пероксиди) (ОВ L 35, 1985 г., стр. 1) и в нейното Решение 94/599/ЕО от 27 юли 1994 година относно производство по член 85 от Договора за ЕО (преписка IV/31.865 — PVC) (ОВ L 239, стр. 14). Вследствие на това тя увеличава основния размер на наложената на жалбоподателя глоба с 50 % от основния размер, който би бил приложим за него, ако дружествата майки в групата не

бяха адресати на обжалваното решение (съображения 469—471 и бележка под линия 409 от обжалваното решение).

17 Комисията приема, че жалбоподателят е второто предприятие, което отговаря на посоченото в точка 21 от Известието относно сътрудничеството условие и на това основание намалява размера на неговата глоба с 30 %, като това намаляване е приложено за общия размер на глобата, наложена на жалбоподателя, Total и Elf Aquitaine (съображения 509—514 и 529 от обжалваното решение).

18 Член 1, букви о)—р) от обжалваното решение предвиждат, че трите дружества са нарушили член 81, параграф 1 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП, като са участвали в разглежданото нарушение, Total — от 30 април до 31 декември 2000 г., а жалбоподателят и Elf Aquitaine — от 12 май 1995 г. до 31 декември 2000 г.

19 Член 2, буква и) от обжалваното решение налага на жалбоподателя глоба в размер на 78,663 милиона евро, за плащането на която Total и Elf Aquitaine са „солидарно“ отговорни, съответно в размер на 42 милиона евро и на 65,1 милиона евро.

Производство и искания на страните

20 На 18 юли 2006 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

21 След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в шести състав и след изслушване на страните настоящото дело е разпределено на шести разширен състав.

22 Тъй като двама от членовете на разширения състав са възпрепятствани да заседават, съгласно член 32, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд председателят на Общия съд определя други двама съдии за попълване на състава.

23 По доклад на съдията докладчик Общият съд решава да започне устната фаза на производството. Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 3 септември 2010 г.

24 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, която се отнася до него,

— при условията на евентуалност да отмени наложената му глоба или да намали нейния размер,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

25 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

26 В подкрепа на жалбата, жалбоподателят изтъква по същество шест правни основания, като първото правно основание е изведено от нарушение на правилата относно вменяването на отговорността за извършеното от дъщерното дружество нарушение на неговото дружество майка и от нарушение на принципа на равно третиране, второто правно основание — от фактически грешки, свързани с вменяването на отговорността за нарушението на Total и Elf Aquitaine, третото правно основание — от нарушение на задължението за мотивиране и на принципа на добра администрация, четвъртото правно основание — от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с увеличаването на размера на глобата с оглед на възпиращия ефект, петото правно основание — от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с увеличаването на размера на глобата на основание повторното извършване на нарушението, и шестото правно основание — от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с намаляването на размера на глобата в приложение на Известието относно сътрудничеството.

По първото правно основание, изведено от нарушение на правилата относно вменяването на отговорността за извършеното от дъщерното дружество нарушение на неговото дружество майка и от нарушение на принципа на равно третиране

Предварителни бележки

27 Следва да се напомни, че правото на конкуренцията на Съюза се отнася до дейността на предприятията и че понятието за предприятие обхваща всеки субект, който извършва икономическа дейност, независимо от своя правен статут и начин на финансиране (вж. Решение на Съда от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, C-97/08 P, Сборник, стр. I-8237, точка 54 и цитираната съдебна практика).

28 Съдът е уточнил също, че понятието за предприятие, поставено в този контекст, трябва да бъде схващано като обозначаващо една стопанска единица, макар и от юридическа гледна точка тази стопанска единица да е съставена от няколко физически или юридически лица (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 55 и цитираната съдебна практика).

29 Когато подобен стопански субект нарушава правилата на конкуренцията, съгласно принципа на личната отговорност същият следва да отговаря за това нарушение (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 56 и цитираната съдебна практика).

30 Нарушението на правото на конкуренция на Съюза трябва да бъде вменено по недвусмислен начин на юридическо лице, на което би могло да се наложат глоби, и изложението на възраженията трябва да бъде адресирано до последното. Важно е също изложението на възраженията да посочва в какво качество дадено юридическо лице се упреква за извършването на твърдените деяния (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 57 и цитираната съдебна практика).

31 От постоянната съдебна практика произтича, че поведението на дадено дъщерно дружество може да бъде вменено на дружеството майка по-конкретно когато, макар и да има отделна правосубектност, това дъщерно дружество не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, а прилага главно указанията, дадени му от дружеството майка, с оглед в частност на икономическите, организационните и юридическите връзки между тези два правни субекта (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 58 и цитираната съдебна практика).

32 Всъщност това е така, защото в подобна ситуация дружеството майка и неговото дъщерно дружество са част от една и съща стопанска единица и следователно формират едно-единствено предприятие в горепосочения смисъл. Така обстоятелството, че дружество майка и неговото дъщерно дружество представляват едно-единствено предприятие по смисъла на член 81 ЕО, позволява на

Комисията да адресира до дружеството майка решение за налагане на глоби, без да се изисква да е доказано личното участие на последното в нарушението (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 59).

33 Съдът също е постановил, че в особения случай, когато дружество майка притежава 100 % от капитала на своето дъщерно дружество, извършило нарушение на правилата на конкуренцията на Съюза, от една страна, това дружество майка може да упражнява решаващо влияние върху поведението на това дъщерно дружество и от друга страна, съществува оборима презумпция, според която посоченото дружество майка действително упражнява решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 60 и цитираната съдебна практика).

34 Следователно Съдът е уточнил, че при тези обстоятелства е достатъчно Комисията да докаже, че целият капитал на дадено дъщерно дружество се притежава от неговото дружество майка, за да се презумира, че последното упражнява решаващо влияние върху търговската политика на това дъщерно дружество. Впоследствие Комисията ще бъде в състояние да счита дружеството майка за солидарно отговорно за плащането на наложената на неговото дъщерно дружество глоба, освен ако това дружество майка, което трябва да обори тази презумпция, не представи достатъчно доказателства, които са от естество да установят, че неговото дъщерно дружество има самостоятелно поведение на пазара (Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 61, както и цитираната съдебна практика).

35 В настоящия случай в съображения 370—379 от обжалваното решение, като се позовава на практиката на Съда и на Общия съд, Комисията обобщава принципите, които възнамерява да приложи, за да установи адресатите на обжалваното решение.

36 Тя по-специално напомня, че дружество майка може да се счита за отговорно за незаконното поведение на дъщерно дружество, доколкото последното не е определило по самостоятелен начин своето поведение на пазара, а е прилагало главно указанията, които му е дало неговото дружество майка. Тя е уточнила, че

всъщност може да се предположи, че изцяло притежавано дъщерно дружество прилага главно дадените от неговото дружество майка указания, като последното може да обори презумпцията, като представи доказателства за обратното (съображение 374 от обжалваното решение).

37 Относно отговорността на Elf Aquitaine Комисията посочва, че то притежава 98 % от капитала на дружеството жалбоподател и винаги е назначавало членовете на съвета на директорите на последното. Така Комисията презумира, че Elf Aquitaine е упражнявало решаващо влияние върху поведението на жалбоподателя (съображение 427 от обжалваното решение)

38 Относно Total Комисията посочва, че то е поело контрола на 99,43 % от капитала на Elf Aquitaine през април 2000 г., че е контролирало пряко или непряко капитала на дружеството от групата, което пряко е участвало в неправомерното поведение, и че предвид тези обстоятелства тя презумира упражняването на решаващо влияние от страна на Total върху поведението на неговите дъщерни дружества Elf Aquitaine и жалбоподателя (съображения 428 и 429 от обжалваното решение)

39 В съображения 430—432 от обжалваното решение Комисията излага изтъкнатите от жалбоподателя доводи, както и доводите, изтъкнати от Total и Elf Aquitaine срещу вменяването на тях на отговорността за нарушението, и ги разглежда в съображения 433—440 от обжалваното решение.

40 В съображение 441 от обжалваното решение тя потвърждава заключението си, че жалбоподателят, Total и Elf Aquitaine съставляват едно-единствено предприятие, и приема, че са отговорни за разглежданото нарушение, като уточнява, че Total отговаря за нарушението единствено от момента, в който е поел контрола върху капитала на Elf Aquitaine, а именно за периода от 30 април до 31 декември 2000 г.

41 Като оспорва тази преценка, жалбоподателят по същество формулира две оплаквания, изведени, от една страна, от нарушение на правилата относно вменяването на отговорността и от друга страна, от нарушение на принципа на равно третиране.

По твърдяното нарушение на правилата относно вменяването на отговорността за извършеното от дъщерното дружество нарушение на неговото дружество майка

42 В хода на съдебното заседание жалбоподателят уточнява, че не оспорва констатирането на разглежданото нарушение, а единствено вменяването на отговорността за него на Total и Elf Aquitaine, доколкото това вменяване е имало последици за размера на неговата глоба.

43 По същество жалбоподателят твърди, че само по себе си притежаването на целия капитал и на по-силно основание, на почти целия капитал на дъщерното дружество не позволява да се заключи автоматично, че дружеството майка действително упражнява решаващо влияние върху своето дъщерно дружество, и да му се вмени отговорността за извършеното от последното нарушение. Комисията допуснала грешка при прилагане на правото като вменила отговорността за нарушението на дружествата майки на жалбоподателя само въз основа на презумпцията, свързана с притежаването от тях на почти целия му капитал.

44 В това отношение следва да се отбележи, че следваният от Комисията метод, за да вмени на Total и Elf Aquitaine отговорността за нарушението, доколкото той се основава на разглежданата презумпция, е в съответствие с цитираната в точки 27—34 по-горе съдебна практика.

45 От една страна, обратно на твърденията на жалбоподателя, това вменяване на отговорност не се основава единствено на структурата на собствеността върху капитала, а и на констатацията, че презумпцията за упражняване на решаващо влияние не е била оборена (вж. по-специално съображения 437 и 441 от обжалваното решение).

46 От друга страна, от тази съдебна практика (вж. по-специално точки 33 и 34 по-горе) е видно, че структурата на собствеността върху капитала на дадено дъщерно дружество е достатъчен критерий за въвеждането на посочената презумпция, без Комисията да е длъжна да изложи допълнителни косвени доказателства за действителното упражняване на влияние от страна на дружеството майка, както изисква жалбоподателят.

47 Това заключение не се поставя под въпрос от обстоятелството, че такива допълнителни косвени доказателства са могли да бъдат посочени по делото, по което е постановено Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия (T-112/05, Сборник, стр. II-5049, точки 13 и 54). Всъщност както от Решение от 12 декември 2007 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе (точки 61 и 62), така и от Решение от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе (точки 61 и 62) съвсем недвусмислено е видно, че прилагането на разглежданата презумпция не зависи от наличието на такива косвени доказателства. Освен това не се изисква Комисията да установи за тази цел, че дружеството майка е знаело към момента на настъпване на фактите за неправомерното поведение на своето дъщерно дружество.

48 Следва да се отбележи също, че споменатата по-горе съдебна практика се отнася конкретно до особения случай, когато дружество майка притежава 100 % от капитала на своето дъщерно дружество (Решение от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точка 60). В настоящия случай обаче Total и Elf Aquitaine не притежават изцяло капитала на жалбоподателя (вж. точка 2 по-горе).

49 При все това следва да се подчертае, че жалбоподателят не изтъква нито един довод, изведен от обстоятелството, че акционерните участия на Total и Elf Aquitaine не достигат 100 %. Напротив, в хода на съдебното заседание той уточнява, че не твърди, че посоченият факт „променя[л] основно нещата по отношение на правния контрол“ на дъщерното дружество, потвърждавайки по този начин, че не се противопоставя на прилагането на един и същи доказателствен режим в случаите на пълен и на почти пълен контрол на капитала.

50 При това положение настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

По твърдяното нарушение на принципа на равно третиране

51 Жалбоподателят поддържа, че като се основава само на разглежданата презумпция по отношение на неговите дружества майки, Комисията е допуснала

„необоснована дискриминация“ при събирането на доказателствата. Всъщност жалбоподателят бил единственото дъщерно дружество, по отношение на което Комисията само се позовала на презумпцията, докато по отношение на другите засегнати предприятия тя представила допълнителни доказателства за упражняването на решаващо влияние от дружествата майки.

52 В това отношение следва да се отбележи, че от съображения 370—379 от обжалваното решение е видно, че Комисията е възприела по отношение на всички адресати едно и също правило, съгласно което контролът на целия или на почти целия капитал на дъщерното дружество е достатъчен за въвеждането на оборимата презумпция, която позволява да се вмени отговорността на дружеството майка. Всъщност разглежданата презумпция е приложена както за групата на Total, така и за другите групи дружества, посочени в обжалваното решение.

53 Обстоятелството, че по отношение на някои адресати на обжалваното решение, а именно Akzo Nobel, FMC, Air liquide, SNIA и Edison, Комисията се е позовала освен на презумпцията и на някои допълнителни косвени доказателства за упражняваното от дружествата майки решаващо влияние, не може да означава, че приложените принципи не са били едни и същи за всички адресати.

54 Всъщност, що се отнася до Akzo Nobel, от съображение 384 от обжалваното решение е видно, че „тъй като [то] контролира напълно EKA [Chemicals], Комисията счита, че [то] е упражнявало решаващо влияние върху EKA [Chemicals], като не е представено нито едно доказателство, което може да обори тази презумпция“. Този извод не противоречи на обстоятелството, че в съображение 385 от същото решение Комисията се позовава на някои допълнителни косвени доказателства, които имат за цел да го потвърдят.

55 Що се отнася до FMC, Комисията посочва, че извежда заключението за отговорността му от „обстоятелството, че FMC Foret [е] дъщерно дружество, което е напълно (непряко) контролирано от FMC“ (съображение 390 от обжалваното решение). Този извод не се променя от обстоятелството, че в съображение 391 от обжалваното решение Комисията се позовава на допълнително косвено доказателство за упражняваното от FMC решаващо влияние върху неговото дъщерно дружество.

56 Що се отнася до Air liquide, Комисията посочва в съображение 403 от обжалваното решение, че „като се има предвид, че [то] притежава 100 % от капитала на Chemoxal към момента на извършване на нарушението и има правомощието да назначава членовете на съвета на директорите на Chemoxal, [тя] презумира, че [то] е упражнявало решаващо влияние върху поведението на дъщерното си дружество“. Комисията уточнява това становище като посочва в съображение 405 от обжалваното решение, че „участието от 100 % в капитала води до презумпция, която [може] да бъде оборена, като се докаже, че […] дъщерното дружество е разполага[ло] със […] самостоятелност“.

57 Що се отнася до SNIA, от съображение 411 от обжалваното решение е видно, че то е прието за отговорно предвид сливането му с дружеството, което е било дружество майка на 100 % от пряко участващия в нарушението субект, като следователно посоченото положение не е сходно с това на жалбоподателя.

58 Накрая, що се отнася до Edison, Комисията посочва в съображение 418 от обжалваното решение, че „при липсата на довод, който да оборва презумпцията, притежаването на 100 % от капитала се счита от [съдебната практика] за достатъчно доказателство“. Освен това в съображения 419—421 от обжалваното решение Комисията се позовава на някои допълнителни доказателства като посочва, че те противоречат на довода на Edison, изведен от самостоятелността на неговото дъщерно дружество.

59 Така от горепосочените съображения от обжалваното решение е видно, че Комисията е приела по отношение на всички адресати на обжалваното решение, че контролът на целия или на почти целия капитал на дъщерното дружество е достатъчен — при липсата на довод, който да оборва произтичащата от това презумпция — за вменяването на отговорността на дружеството майка, като допълнителните косвени доказателства за упражняваното от някои дружества майки върху техните дъщерни дружества влияние са изложени, когато са налице, било за да се подкрепи изводът, следващ вече основателно от пълния контрол върху капитала на дъщерното дружество, било за да се отговори на изложените от засегнатите предприятия доводи.

60 Освен това, що се отнася до групата, към която принадлежи жалбоподателят, Комисията посочва — освен капиталовата връзка — и обстоятелството, че членовете на съвета на директорите на жалбоподателя са били назначени от Elf Aquitaine (съображение 427 от обжалваното решение), без обаче да обвърже със съществуването на допълнителни доказателства вменяването на дружеството майка на отговорността за неправомерното поведение на напълно или почти напълно притежаваното от нея дъщерно дружество.

61 Поради това следва да се отхвърли настоящото оплакване като неоснователно и следователно първото правно основание в неговата цялост.

По второто правно основание, изведено от фактически грешки, свързани с вменяването на отговорността за нарушението на Total и Elf Aquitaine

62 Жалбоподателят поддържа, че дори да се предположи, че е валиден методът, състоящ се в използването на разглежданата презумпция, Комисията не е разполагала с фактически основания, за да вмени отговорността за нарушението на Total и на Elf Aquitaine.

63 На първо място, той твърди, че е поставил под въпрос вменяването на тази отговорност, като е доказал пълната липса на участие на ръководителите на Elf Aquitaine и на Total в разглежданите неправомерни практики.

64 В това отношение следва да се посочи, че Комисията е вменила отговорността за спорното нарушение на Total и Elf Aquitaine, поради това че към момента на настъпване на фактите те образуват едно-единствено предприятие с жалбоподателя. За да достигне до това заключение, Комисията се е основала на презумпцията, произтичаща от контрола им върху почти целия капитал на жалбоподателя, и е констатирала, че същата не е оборена в хода на административното производство.

65 Тъй като обаче този извод не е основан на участието на дружествата майки на жалбоподателя в неправомерното поведение, той не може да бъде поставен под въпрос от доводите на жалбоподателя, изведени от липсата на пряко участие на ръководителите на тези дружества и от обстоятелството, че не са им били известни неправомерните действия.

66 На второ място, жалбоподателят твърди, че е оборил разглежданата презумпция като е доказал в хода на административното производство своята самостоятелност при определяне на търговската си политика.

67 Съгласно цитираната в точка 34 по-горе съдебна практика, за да обори разглежданата презумпция, дружеството майка следва да представи достатъчно доказателства, които могат да установят, че неговото дъщерно дружество е действало самостоятелно на пазара.

68 В това отношение следва да се вземат предвид всички релевантни елементи относно икономическите, организационните и юридическите връзки, които обединяват това дъщерно дружество и неговото дружество майка и които могат да варират във всеки отделен случай (Решение от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точки 61 и 74).

69 По-специално тази преценка не следва да се ограничава само до елементите, свързани с търговската политика stricto sensu на дъщерното дружество като стратегията на разпространение или на цените. По-конкретно разглежданата презумпция не може да бъде оборена само като се докаже, че дъщерното дружество управлява тези конкретни аспекти на своята търговска политика, без да получава указания в това отношение (вж. в този смисъл Решение от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 27 по-горе, точки 65 и 75).

70 В настоящия случай от преписката е видно, че в своя отговор на изложението на възраженията жалбоподателят твърди по същество, че търговската му политика никога не е била определяна от неговите дружествата майки, като се има предвид по-специално структурата на групата, както и слабото съотношение между засегнатите от нарушението дейности и общия му оборот.

71 В самото начало следва да се посочи, че тези доводи почиват само на обикновени твърдения, тъй като жалбоподателят не е представил нито едно конкретно доказателство в подкрепа на тезата си, изведена от неговата самостоятелност на пазара. По-конкретно съответната част от отговора на изложението на възраженията не препраща към нито един документ в подкрепа на съдържащите се в нея твърдения.

72 Следователно доводите, изтъкнати от жалбоподателя в отговора му на изложението на възраженията, явно не могат да съставляват достатъчна съвкупност от улики, за да се обори разглежданата презумпция.

73 Освен това следва да се посочи, че разглежданите доводи, освен че не са подкрепени от релевантни доказателства, не могат да докажат самостоятелността на жалбоподателя.

74 Първо, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че Total и Elf Aquitaine били само неоперативни холдинги, следва да се отбележи, че само това обстоятелство не може да бъде достатъчно, за да се изключи, че последните са упражнявали решаващо влияние върху жалбоподателя, като са координирали по-специално финансовите инвестиции в рамките на групата. Всъщност в контекста на група от дружества холдингът е дружество, чиято задача е да групира участия в различни дружества и чиято функция е да осигури единно ръководство на тези дружества (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 8 октомври 2008 г. по дело Schunk и Schunk Kohlenstoff-Technik/Комисия, T-69/04, Сборник, стр. II-2567, точка 63).

75 Самият жалбоподател обаче признава, че Elf Aquitaine е участвало при вземането на най-важните решения, които са могли да се отразят в рамките на цялата група, и че то е определяло много обща политика относно съвместимостта между дейностите в различните сектори, промяната на дейности и географското установяване на дейности в света. Тези твърдения потвърждават, че функцията на Elf Aquitaine е била да осигури единно ръководство и координиране, които да могат да повлияят върху поведението на жалбоподателя на пазара.

76 Второ, доколкото жалбоподателят твърди, че Total и Elf Aquitaine не са участвали в определянето на търговската политика относно ВП и НПБ, следва да се посочи, че в рамките на група от дружества разпределението на задачите представлява нормално явление, което не е достатъчно за оборването на презумпцията, че жалбоподателят, Total и Elf Aquitaine представляват едно-единствено предприятие по смисъла на член 81 ЕО.

77 Освен това никакво заключение не може да бъде изведено от обстоятелството, че дружествата майки никога не са имали общи клиенти с жалбоподателя, че са отсъствали от пазарите, на които той е инвестирал, както и от свързаните пазари, и че дейността във връзка със засегнатите продукти представлявала само много малка част от общия оборот на групата.

78 Трето, що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен от липсата на система за информиране и докладване между него и неговите дружества майки, с изключение на информирането, което следва от правните задължения в областта на счетоводството и от финансовоправните норми, следва да се отбележи, че тъй като самостоятелността на дъщерното дружество не се преценява с оглед само на аспектите на оперативното управление на предприятието, фактът, че дъщерното дружество никога не е провеждало в полза на дружеството майка специална политика на информиране на съответния пазар, не може да бъде достатъчен, за да се докаже неговата самостоятелност.

79 Четвърто, що се отнася до изтъкнатия от жалбоподателя за първи път пред Общия съд довод, изведен от обстоятелството, че на 18 май 2006 г. той се е отделил от капиталова гледна точка от групата Total, следва да се посочи, че това отделяне, което е осъществено след извършването на нарушението и приемането на обжалваното решение, не може да служи за релевантно косвено доказателство, за да се преценят връзките между засегнатите дружества през периода на нарушението.

80 Пето, що се отнася до довода на жалбоподателя, че приетата от Комисията позиция в обжалваното решение се различава от тази, приета в нейното Решение C (2003) 4570 от 10 декември 2003 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/E-2/37.857 — Органични пероксиди), следва да се посочи, че от съображения 373—391 от споменатото решение е видно, че Комисията изобщо не анализира проблемите, свързани с отговорността на дружеството майка на жалбоподателя, и по-конкретно тя не се произнася по въпроса за неговата самостоятелност спрямо дружеството майка.

81 В това отношение следва да се напомни, че Комисията не е длъжна да проверява систематично дали неправомерното поведение на дадено дъщерно дружество може да бъде вменено на неговото дружество майка (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 декември 2006 г. по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, T-259/02-T-264/02 и T-271/02, Recueil, стр. II-5169, точки 330 и 331). Следователно единственото обстоятелство, че Комисията не е предвидила възможността да адресира решение C (2003) 4570 до дружеството майка на жалбоподателя, не се противопоставя на това тя да го направи в настоящия случай в съответствие с принципите, изведени от съдебната практика в областта на вменяването на отговорност.

82 С оглед на гореизложеното, следва да се приеме, че Комисията основателно е заключила, че представените от жалбоподателя данни, дори взети в тяхната цялост, не са достатъчни, за да се обори разглежданата презумпция.

83 Що се отнася до представения от жалбоподателя като приложение към жалбата документ със заглавие „Вътрешни правомощия и ангажиране на разходи“ в подкрепа на довода му, че Total само одобрявало най-големите инвестиции, осъществени от дъщерните му дружества, следва да се посочи, че жалбоподателят не се е позовал на този документ в отговора си на изложението на възраженията и следователно не може да бъде направено позоваване на него, за да се оспори преценката, направена от Комисията в обжалваното решение.

84 Във всеки случай следва да се посочи, че разглежданият документ не представлява доказателство, което може да установи самостоятелността на жалбоподателя, тъй като, от една страна — както е видно от отговора му на искането за предоставяне на информация, изпратено от Комисията в хода на административното производство, — в него се съдържат правила, определящи правото да се ангажира групата, приложими „от 2001 г.“, които следователно не са свързани с разглеждания период на нарушение, и тъй като, от друга страна, твърдението, че участието на дружеството майка в групата в търговската политика на неговото дъщерно дружество е ограничено до инвестиции с определен размер, не е достатъчно, за да се установи самостоятелността на последното.

85 Предвид тези съображения следва да се приеме, че Комисията основателно е заключила, че представените от жалбоподателя данни в отговора му на изложението на възраженията не са достатъчни, за да се обори разглежданата презумпция.

86 Следователно второто правно основание трябва да бъде отхвърлено.

По третото правно основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на принципа на добра администрация

87 Жалбоподателят твърди, че като не е отговорила на доводите, изложени, за да се докаже неговата самостоятелност, Комисията нарушила задължението за мотивиране, както и принципа на добра администрация.

88 На първо място, относно задължението за мотивиране, жалбоподателят твърди, че Комисията не е взела становище по обобщените в съображение 431 от обжалваното решение доводи, изведени от обстоятелството, че назначаването на членовете на неговия съвет на директорите от Elf Aquitaine само по себе си не доказвало упражняването на действителен контрол и че жалбоподателят се

ползвал от пълна самостоятелност при определянето на търговската си политика. Освен това тя не изложила някои от изтъкнатите от жалбоподателя доводи относно обстоятелството, че ръководителите на дружествата Total и Elf Aquitaine никога не са участвали в посочените в обжалваното решение практики и че упражняваният от дружествата майки контрол се свеждал до разрешаване на най-големите инвестиции.

89 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 253 ЕО мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и цитираната съдебна практика).

90 Когато, както в настоящия случай, решение по член 81 ЕО се отнася до множество адресати и се поставя въпросът кой носи отговорност за нарушението, това решение трябва да е надлежно мотивирано по отношение на всеки един от своите адресати и най-вече по отношение на тези от тях, които по смисъла на това решение трябва да понесат отговорността за нарушението. Така по отношение на дадено дружество майка, считано за солидарно отговорно за нарушението, такова решение трябва да съдържа подробно изложение на мотивите, които могат да обосноват вменяването на отговорността за нарушението на това дружество (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело SCA Holding/Комисия, T-327/94, Recueil, стр. II-1373, точки 78—80).

91 От това следва, че когато, както в настоящия случай, Комисията се основава на презумпцията, че дружеството майка упражнява решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество, и по време на административното производство засегнатите дружества са представили данни, с които да оборят

тази презумпция, решението трябва да излага достатъчно мотиви, които могат да обосноват позицията на Комисията, че тези данни не са достатъчни, за да се обори посочената презумпция.

92 В това отношение следва да се посочи, че от съображения 430—441 от обжалваното решение е видно, че Комисията е взела мотивирано становище по данните, на които жалбоподателят и неговите дружества майки се позовават в хода на административното производство.

93 Всъщност, след като описва в съображения 430—432 от обжалваното решение доводите, изтъкнати от засегнатите предприятия в техните съответни отговори на изложението на възраженията, Комисията отговаря на посочените доводи, изведени главно от незаконосъобразността на вменяването на отговорността за поведението въз основа на презумпцията, с оглед по-специално на принципите на самостоятелност на даден правен субект, на индивидуалното определяне на наказанията, на личната отговорност, на презумпцията на невиновност и на равните процесуални възможности.

94 Освен това в съображения 433—441 от обжалваното решение Комисията е констатирала, че презумпцията, свързана с притежаването от Elf Aquitaine и от Total на почти целия капитал на жалбоподателя, не е оборена и че въз основа на тази презумпция трябва да бъде запазено заключението относно отговорността им за разглежданото нарушение.

95 Следва да се приеме, че с тези мотиви Комисията е отговорила и на основните моменти от доводите на жалбоподателя.

96 Освен това, тъй като Комисията не е длъжна да изрази позиция по всички доводи, приведени пред нея от заинтересованите лица (Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г. по дело Corsica Ferries France/Комисия, T-349/03, Recueil, стр. II-2197, точка 64, вж. също в този смисъл Решение по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, точка 89 по-горе, точка 64), тя не може да бъде упрекната, че не е дала точен отговор по всеки довод, изтъкнат от жалбоподателя. Всъщност общ

отговор, какъвто е даден по настоящото дело, може в зависимост от обстоятелствата по случая да бъде достатъчен, за да може предприятието надлежно да защити правата си, а Общият съд да упражни контрол.

97 Впрочем лаконичният характер на мотивите на обжалваното решение по този въпрос е обоснован от обстоятелството, че изтъкнатите от жалбоподателя доводи представляват обикновени твърдения и не са подкрепени от конкретни доказателства за твърдяната му самостоятелност на пазара.

98 В това отношение, що се отнася по-конкретно до довода на жалбоподателя, изведен от обстоятелството, че Комисията не е изложила в съображения 430—432 от обжалваното решение твърдението му, че упражняваният от дружествата майки контрол се свеждал до разрешаване на най-големите инвестиции, следва да се отбележи, че то е част от твърдението, че „[жалбоподателят] се [е ползвал] с пълна самостоятелност в търговската си политика и поведението си на пазара“, което е възпроизведено в съображение 431, четвърто тире от обжалваното решение и е отхвърлено като недостатъчно в рамките на общия отговор във връзка с данните за обратното, разгледани в съображение 437 от това решение, в което се посочва, че „[въпросната] презумпция не е оборена“.

99 Освен това следва да се напомни, че лаконичният характер на този отговор е обоснован от обстоятелството, че разглежданите твърдения не са подкрепени от нито едно конкретно доказателство.

100 Що се отнася до довода, че ръководителите на Total и на Elf Aquitaine никога не са участвали в неправомерните практики, от точки 64 и 65 по-горе е видно, че Комисията не се основава на това обстоятелство, за да вмени отговорността за спорното нарушение на дружествата майки на жалбоподателя, поради което невземането на изрична позиция по разглеждания довод не може да доведе до нарушение на задължението за мотивиране.

101 По отношение на липсата на изричен отговор от страна на Комисията на довода, възпроизведен в съображение 431 от обжалваното решение, съгласно който назначаването от Elf Aquitaine на членовете на съвета на директорите на жалбоподателя не доказва упражняването на действителен контрол, следва да се посочи, че от съображения 427—429 от обжалваното решение е видно, че това обстоятелство е посочено в допълнение към разглежданата презумпция и не обусловя вменяването на отговорността за спорното нарушение на дружествата майки на жалбоподателя. Следователно липсата на изричен отговор по разглеждания довод не е била пречка жалбоподателят да се запознае с основанията за вменяването на тази отговорност, нито да го оспори пред Общия съд.

102 Накрая, относно довода на жалбоподателя, че разглежданото задължение за мотивиране е засилено в настоящия случай, тъй като обжалваното решение е основано на новаторски подход, следва да се посочи, че презумпцията за упражняването на решаващо влияние от дружеството майка върху неговото дъщерно дружество, която е основана само на капиталовата връзка, е вече приложена от Комисията по-специално в нейното Решение C (2004) 4876 от 19 януари 2005 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП срещу Akzo Nobel, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB, EKA Chemicals, Akzo Nobel AB, Atofina, Elf Aquitaine, Hoechst AG, Clariant GmbH, Clariant AG (преписка E-1/37.773 — AMCA), в което тя вменява отговорността за извършеното от жалбоподателя нарушение на Elf Aquitaine. Следователно жалбоподателят не може да твърди, че в настоящия случай Комисията е приложила радикално нов подход по отношение на неговите дружества майки.

103 Във всеки случай в обжалваното решение Комисията не е изложила само кратки мотиви, а е посочила ясно, позовавайки се на практиката на Съда и на Общия съд, както принципите, които възнамерява да приложи, за да установи адресатите на решението (съображения 370—379 от обжалваното решение), така и прилагането на тези принципи по отношение на групата Total (съображения 427—441 от обжалваното решение).

104 Следователно оплакването, свързано с нарушението на задължението за мотивиране, не е основателно.

105 На второ място, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа на добра администрация, като се е основала на обикновената презумпция за решаващо влияние и като не е разгледала внимателно представените за оборването на тази презумпция данни, по-конкретно тези относно неотносимостта на назначаването на членовете на съвета на директорите на жалбоподателя от Elf Aquitaine и самостоятелността на жалбоподателя при определянето на неговата пазарна политика.

106 Както е видно обаче от точки 98—101 по-горе, даденият в обжалваното решение лаконичен отговор във връзка с тези обстоятелства е обоснован — що се отнася до твърдението за самостоятелността на жалбоподателя — от факта, че това твърдение не е подкрепено от нито едно доказателство, а що се отнася до довода, с който се оспорва относимостта на назначаването на членовете на съвета на директорите — от посочването поради съображения за изчерпателност на това обстоятелство, което не е обусловило разглежданото вменяване на отговорност. Следователно лаконичният характер на този отговор не позволява и да се установи нарушение на задължението за внимателно и безпристрастно разглеждане на относимите обстоятелства, произтичащи от административното производство.

107 Освен това прочитът на съображения 434—441 от обжалваното решение позволява да се констатира, че Комисията е разгледала обобщените в съображение 431 от обжалваното решение доводи на жалбоподателя и на неговите дружества майки, които имат за цел да оспорят вменяването на отговорността за разглежданото нарушение. Анализът на отговора на изложението на възраженията не позволява да се установят други релевантни обстоятелства, които Комисията да не е взела предвид.

108 Следователно оплакването, свързано с нарушението на принципа на добра администрация, не е основателно.

109 Предвид изложеното по-горе, третото правно основание следва да се отхвърли.

По четвъртото правно основание, изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с увеличаването на размера на глобата с оглед на възпиращия ефект

110 На първо място, жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е увеличила размера на глобата въз основа на реализирания от Elf Aquitaine и Total оборот, доколкото не можела да им бъде вменена отговорността за нарушението.

111 Следва да се отбележи, че това оплакване изцяло се основава на предпоставката, че отговорността за спорното нарушение не може да се вмени на дружествата майки на жалбоподателя, която е отхвърлена в рамките на разглеждането на първото и второто правно основание. Следователно това оплакване трябва да бъде отхвърлено незабавно.

112 На второ място, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципите на пропорционалност и на равно третиране, като е взела предвид при увеличаването на глобата размера и оборота на групата, без да докаже, че ръководителите на дружествата майки са участвали в нарушението или че средствата на групата са използвани от дъщерното дружество.

113 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика при определянето на размера на глобата Комисията трябва да следи за нейния възпиращ ефект и в това отношение тя може по-специално да вземе предвид размера и икономическата мощ на съответното предприятие (Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, 100/80-103/80, Recueil, стр. 1825, точки 106 и 120 и Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 243).

114 Следва да се напомни, че необходимостта да се гарантира достатъчен възпиращ ефект на глобата изисква размерът на глобата да се адаптира, така че глобата да не се окаже незначителна или, обратно, прекомерна — по-специално от гледна точка на финансовите възможности на въпросното предприятие — съгласно изискванията, изведени, от една страна, от необходимостта да се гарантира ефективността на глобата и от друга страна, от спазването на принципа на пропорционалност (Решение на Общия съд от 5 април 2006 г. по дело Degussa/Комисия, T-279/02, Recueil, стр. II-897, точка 283 и Решение от 18 юни 2008 г. по дело Hoechst/Комисия, T-410/03, Сборник, стр. II-881, точка 379).

115 По-специално възможността на засегнатото предприятие по-лесно да си набави необходимите средства за заплащането на глобата, може да оправдае, с оглед на сериозния възпиращ ефект на последната, прилагането на коефициент за умножение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 29 юни 2006 г. по дело Showa Denko/Комисия, C-289/04 P, Recueil, стр. I-5859, точка 18, Решение по дело Degussa/Комисия, точка 114 по-горе, точка 284 и Решение по дело Hoechst/Комисия, точка 114 по-горе, точка 379).

116 Така в настоящия случай Комисията може правомерно да увеличи началния размер на разглежданата глоба, като се има предвид общият размер на предприятието, което е съставено от жалбоподателя, Total и Elf Aquitaine.

117 Освен това, що се отнася до съображението, обосновано по-специално от възможността на засегнатото предприятие по-лесно да си набави необходимите средства за заплащането на глобата, обратно на твърдяното от жалбоподателя Комисията не е длъжна да установи връзка между използването на средствата на засегнатото предприятие и разглежданото нарушение, а може правомерно да вземе предвид общия размер на предприятието.

118 Тъй като разглежданото увеличаване на глобата се основава правомерно на размера на засегнатото предприятие и използваните средства в рамките на нарушението не представляват релевантен критерий, увеличаването на глобата не може да съставлява нарушение на принципа на равно третиране поради единственото обстоятелство, че Комисията не прави разграничение съгласно посочения критерий между извършилите нарушението предприятия.

119 Относно твърдението на жалбоподателя за непропорционалния характер на разглежданото увеличение, на първо място, следва да се посочи, че санкционираното нарушение отговаря на поведението, чиято незаконосъобразност Комисията твърди многократно от началото на първите ѝ действия в тази област и което обосновава напълно определянето на глобата в размер, който има сериозен възпиращ ефект (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело BASF и UCB/Комисия, T-101/05 и T-111/05, Сборник, стр. II-4949, точки 46 и 47).

120 По-нататък следва да се посочи, че Комисията разполага със свобода на преценка при определяне на размера на глобите с цел да насочи поведението на предприятията към спазване на правилата в областта на конкуренцията. В това отношение, като се има предвид размерът на засегнатото предприятие, за който свидетелства значителният световен оборот на Total и Elf Aquitaine през последната финансова година, предхождаща приемането на обжалваното решение (съображение 463 от обжалваното решение), разглежданото увеличаване чрез прилагането на коефициент за умножение от 3 не може да се счита за непропорционално с оглед на целта за постигане на възпиращ ефект.

121 Поради това четвъртото правно основание следва да се отхвърли.

По петото правно основание, изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с увеличаването на размера на глобата на основание повторното извършване на нарушението

122 Това правно основание се подразделя на две части.

По първата част, изведена от нарушение на принципа на законоустановеност на нарушенията и наказанията и на принципа на правна сигурност

123 В жалбата жалбоподателят твърди, че като се основава на по-ранни санкции за деяния, датиращи от повече от 20 г. преди приемането на обжалваното решение, Комисията е нарушила принципите на законоустановеност на нарушенията и наказанията и на правната сигурност.

124 В хода на съдебното заседание той уточнява, че тъй като се е запознал с Решение на Съда от 8 февруари 2007 г. по дело Groupe Danone/Комисия (C-3/06 P, Сборник, стр. I-1331) и с Решение на Съда от 17 юни 2010 г. по дело Lafarge/Комисия (C-413/08 P, Сборник, стр. I-5361), той прави отказ от настоящата част на шестото правно основание, като същевременно поддържа доводите, изложени в рамките на втората част на това правно основание, изведена от нарушение на принципа non bis in idem и на принципа на пропорционалност, което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.

125 Следователно първата част на това правно основание не трябва да се разглежда.

По втората част, изведена от нарушение на принципа non bis in idem и на принципа на пропорционалност

126 На първо място, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа non bis in idem, доколкото същите по-ранни санкции като тези, посочени в обжалваното решение, са вече взети предвид по отношение на него на основание повторното извършване на нарушение в две по-ранни решения — решения C (2003) 4570 и C (2004) 4876.

127 Следва да се напомни, че прилагането на принципа non bis in idem зависи от наличието на три условия, а именно идентичност на деянията, един и същи извършител на нарушението и един и същи защитен правен интерес. Следователно този принцип забранява едно и също лице да бъде санкционирано повече от един път за едно и също неправомерно поведение, за да бъде защитено едно и също правно благо (Решение на Съда от 7 януари 2004 г. по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точка 338).

128 От една страна обаче, трябва да се отбележи, че доколкото Комисията е взела предвид в обжалваното решение по-ранни нарушения не с цел да санкционира отново последните, а само за да санкционира жалбоподателя за участието му в картела, разглеждан в обжалваното решение, като отчита повторността на неговите действия, обстоятелството, че Комисията вече е взела предвид същите тези нарушения в рамките на посочените две по-ранни решения, не води до нарушение на принципа non bis in idem.

129 От друга страна, трябва да се отбележи, че във всички случаи изложените в точка 127 по-горе кумулативни условия за прилагането на принципа non bis in idem не са налице, когато липсва идентичност на деянията. Всъщност в обжалваното решение Комисията санкционира жалбоподателя поради участието му в картел, по отношение на който тя по-рано нито е започвала производство, нито е приемала санкции, което жалбоподателят впрочем не твърди.

130 Следователно Комисията не е нарушила принципа non bis in idem, като е взела предвид своите решения 85/74 и 94/599, за да установи в обжалваното решение повторността на действията на жалбоподателя, въпреки че тя вече е взела предвид същото отегчаващо обстоятелство в решения C (2003) 4570 и C (2004) 4876.

131 Поради това оплакването на жалбоподателя следва да се отхвърли като неоснователно.

132 На второ място, доколкото жалбоподателят поддържа, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като е увеличила основния размер на глобата в обжалваното решение на основание повторното извършване на нарушението, първо, следва да се отхвърли в това отношение като неоснователен доводът му, че с отчитането на същото отегчаващо обстоятелство в решения C (2003) 4570 и C (2004) 4876 търсеният възпиращ ефект вече е постигнат.

133 Всъщност фактът, че Комисията вече е взела предвид решения 85/74 и 94/599, за да установи повторното извършване в рамките на други нарушения, не е пречка тези две решения да бъдат взети предвид от Комисията в обжалваното решение при разглеждането на тежестта на въпросното нарушение с цел да се възпре жалбоподателят да повтаря в бъдеще неправомерното си поведение.

134 Всяко от посочените нарушения, независимо от останалите, представлява повтаряне на установеното в решения 85/74 и 94/599 неправомерно поведение, нарушаващо правилата на конкуренция, което свидетелства за склонност на жалбоподателя да не извежда подходящите заключения от тези санкции (вж. в този смисъл Решение по дело Groupe Danone/Комисия, точка 124 по-горе, точка 40).

135 Второ, следва да се отхвърли като неотносим доводът на жалбоподателя, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като му е наложила ново увеличение на глобата на основание повторното извършване на нарушението, въпреки че същото обстоятелство е взето предвид в решения C (2003) 4570 и C (2004) 4876, и че поради това той не е имал никаква възможност да адаптира поведението си. Всъщност, след като Комисията не се е основала на посочените решения, за да установи повторността на действията на жалбоподателя, без значение е в случая, че те са приети след прекратяването на нарушението, санкционирано в обжалваното решение.

136 Предвид тези съображения трябва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, и следователно втората част, както и това правно основание в неговата цялост.

По шестото правно основание, изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с намаляването на размера на глобата в приложение на Известието относно сътрудничеството

137 Точки 21—23 от Известието относно сътрудничеството предвиждат:

„21. За да се възползва от [намаляване на размера на глобата], дадено предприятие трябва да предостави на Комисията доказателства за предполагаемото нарушение, които в значителна степен допълват доказателствата, с които Комисията вече разполага, и трябва да прекрати участието си в предполагаемото нарушение не по-късно от момента, в който представи доказателствата.

22. Понятието „значителен принос за установяване на фактите“ се отнася до степента, в която представените доказателства, поради характера и/или степента си на детайлност, увеличават способността на Комисията да докаже съответните факти. При извършването на тази оценка Комисията като цяло ще приеме, че в качествено отношение писмените доказателства, съставени по времето на настъпване на фактите, до които се отнасят, имат по-висока стойност от [тази на] доказателствата, които са съставени на по-късен етап. Също така по принцип за доказателствата, които са пряко относими към съответните факти, ще се счита, че имат по-голяма стойност от доказателства, които са само косвено относими.

23. Комисията ще определи във всяко окончателно решение, прието в края на административн[ото производство]:

а) дали доказателствата, представени от дадено предприятие, допълват в значителна степен доказателствата, с които Комисията разполага по същото време;

б) степента на намаляване на глобата на предприятието, която се определя по следния начин спрямо размера на глобата, която иначе Комисията би наложила:

— първото предприятие, което е изпълнило посоченото в точка 21 условие: намаляване в размер на 30 %—50 %,

— второто предприятие, което е изпълнило посоченото в точка 21 условие: намаляване в размер на 20 %—30 %,

— всяко следващо предприятие, което е изпълнило посоченото в точка 21 условие: намаляване в размер до 20 %.

С цел да определи степента на намаляване в рамките на тези диапазони, Комисията взема предвид момента, в който доказателствата, отговарящи на условието по точка 21, са били представени, и степента, в която те допринасят за установяване на фактите. Комисията може също така да вземе предвид степента и продължителността на оказване на сътрудничество от предприятието след предоставяне на доказателствата.

Освен това, ако едно предприятие предостави доказателства за неизвестни на Комисията преди това факти, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, Комисията няма да вземе предвид тези факти при определяне размера на глобата, която ще бъде наложена на предприятието, представило доказателствата."

138 В настоящия случай Комисията установява, че Degussa отговаря на условията, за да може да се ползва от пълно освобождаване от глоба. Тъй като EKA Chemicals, жалбоподателят и Solvay се считат съответно за първото, второто и третото предприятие, изпълнили посоченото в точка 21 от Известието относно сътрудничеството условие, те се ползват с намаление на размера на глобата с 40 %, с 30 % и с 10 % (съображения 501—504 от обжалваното решение).

139 С настоящото правно основание жалбоподателят твърди по същество, че обжалваното решение е опорочено от фактически грешки и грешки при прилагане на правото и че Общият съд трябва да му предостави допълнително намаление на размера на глобата с оглед на степента и значимостта на неговото сътрудничество в хода на административното производство.

140 Това правно основание се подразделя на четири части.

По първата част, изведена от грешка при прилагане на правото, свързана с тълкуването на Известието относно сътрудничеството

141 Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото в съображение 512 от обжалваното решение, като е направила „чисто хронологично" тълкуване на Известието относно сътрудничеството и като е възприела датата на представянето на доказателствата като основен критерий

за неговото прилагане. По-конкретно той твърди, че в най-голяма степен допринася за установяването на нарушението, като значителният му принос за установяване на фактите обосновава приемането му за „първото предприятие“ по смисъла на точка 23 от Известието относно сътрудничеството.

142 Следва да се отбележи, че от неоспорените обстоятелства в обжалваното решение е видно, че EKA Chemicals е подало своето искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер на 29 март 2003 г., направило е устно изявление на 31 март 2003 г. и е представило доказателства за нарушението през същата седмица (съображения 67, 503 и 505 от обжалваното решение).

143 Установено е също, че след настъпването на тези факти, с факс от 3 април 2003 г., 15,50 ч. жалбоподателят изпраща на Комисията своето искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, придружено с тринадесет приложения, като посочва, че те съдържат документи относно разглеждания картел. На 26 май 2003 г. той представя на Комисията нови доказателства, свързани с искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, сред които са обясненията по изпратените на 3 април 2003 г. документи (съображения 69, 510 и 516 от обжалваното решение).

144 В обжалваното решение Комисията посочва, че EKA Chemicals е първото предприятие, което е изпълнило условията по точка 21 от Известието относно сътрудничеството, тъй като на 29 и 31 март 2003 г. то е представило доказателства, които в значителна степен допълват доказателствата, с които Комисията вече разполага към датата на тяхното представяне (съображение 503 от обжалваното решение), и че жалбоподателят е второто предприятие, което е изпълнило същите тези условия с доказателствата, представени на 3 април 2003 г. (съображение 509 от обжалваното решение).

145 В съображение 512 от обжалваното решение, което се оспорва от жалбоподателя, Комисията уточнява:

„[…] от точка 23 от Известието относно [сътрудничеството] ясно следва, че датата на всяко представяне на доказателства, която прекрачва прага, от който

доказателствата се считат за такива, които в значителна степен допринасят за установяване на фактите, е определяща за целите на изчисляването на приложимия диапазон за намаляване на глобата. Доказателствата се сравняват с тези, с които Комисията вече разполага към датата на тяхното представяне. Следователно, за да се определи дали въпросното представяне на доказателства в значителна степен допринася за установяване на фактите, се вземат предвид само доказателствата, които вече се съдържат в преписката на Комисията, и доказателствата, представени от засегнатото предприятие. Така [Комисията […] счита, че представянето на доказателства от EKA [Chemicals] на 29 март 2003 г., заедно с изявлението от 31 март 2003 г., прекрачва горепосочения праг съгласно точка 21 от Известието относно [сътрудничеството]. Следователно EKA [Chemicals] може да се възползва от намаляване на размера на глобата в рамките на първия диапазон, посочен в точка 23 от Известието относно [сътрудничеството]. Това означава, че приносът за установяване на фактите на представените от [жалбоподателя] доказателства може да бъде релевантен само за целите на определянето на степента на евентуалното намаляване на размера на глобата в рамките на следващия диапазон."

146 В това отношение следва да се посочи, че от точки 21 и 23 от Известието относно сътрудничеството е видно, че за да се възползва от намаляване на размера на глобата, дадено предприятие трябва да предостави на Комисията доказателства, които в значителна степен допълват тези, с които тя вече разполага.

147 Освен това за целите на прилагането на предвидените в точка 23, буква б) от посоченото известие диапазони на намаляване на размера на глобата Комисията трябва да определи момента, в който предприятието е изпълнило това условие.

148 Това тълкуване се подкрепя от структурата на установената в разглежданото известие система, която предвижда три отделни диапазона за „първото", „второто" и „всяко следващо" предприятие, изпълнило въпросното условие, което следователно означава, че Комисията трябва да определи точния момент, в който условията за намаляване на размера на глобата са изпълнени от засегнатото предприятие, като сравни представените доказателства с тези, с които тя вече разполага към момента на подаване на искането.

149 Предвид гореизложеното Комисията правилно е определила в съображения 503 и 509 от обжалваното решение посочените в точка 23 от Известието относно сътрудничеството диапазони като е взела предвид момента, в който съответно EKA Chemicals и жалбоподателят са изпълнили условията по точка 21 от Известието относно сътрудничеството.

150 Горепосочените съображения не се поставят под въпрос от доводите на жалбоподателя, който оспорва този подход с различни мотиви.

151 Първо, изложеното от жалбоподателя тълкуване, съгласно което позоваването на „първото“ предприятие в точка 23 от Известието относно сътрудничеството трябва да се разбира като отнасящо се до предприятието с най-значителен принос за установяване на фактите, по никакъв начин не следва от текста на посочената точка, която конкретно посочва „първото предприятие, което е изпълнило посоченото в точка 21 условие“, а именно условието да се представят доказателства, които в значителна степен допълват тези, с които Комисията вече разполага към момента на подаване на искането.

152 Второ, жалбоподателят упреква неправилно Комисията, че се е основала на „чисто хронологичен“ подход, който водел до възнаграждаване на първото предприятие, което сътрудничи, и така до преобладаване „само на хронологичния критерий, независимо от степента, в която предприятието допринася за установяване на фактите“.

153 Всъщност, както е видно от съображения 503, 509 и 515 от обжалваното решение, като класира предприятията, подали искане за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, съгласно предвидените в точка 23 от Известието относно сътрудничеството диапазони, Комисията не се е основала само на реда, в който предприятията са подали своите искания, а е взела предвид приносът им за установяване на фактите, като е разгледала съгласно предвиденото в точка 21 от посоченото известие условие дали представените доказателства в значителна степен допълват тези, с които тя вече разполага към момента на подаване на всяко съответно искане.

154 Обратно на твърдяното от жалбоподателя, този подход, който отчита както времевия, така и качествения аспект на приноса и който възнаграждава предприятието, което първо е изпълнило условията за намаляване на глобата, отговаря на целите на Известието относно сътрудничеството, тъй като той насърчава желаещите да сътрудничат предприятия да се включат възможно най-рано в разследването, като представят с първото си искане всички доказателства, с които разполагат. По-конкретно, като насърчава към значителен принос за установяване на фактите още с подаването на първото искане, този подход позволява да се изключи възможността предприятието, което подава искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, да накъса усилията си за сътрудничество през цялата продължителност на производството.

155 Трето, тъй като Известието относно сътрудничеството се основа на подход, който изисква определянето на точния хронологичен ред на подаване на исканията за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер и съответства на целите за прозрачност и правна сигурност, неговото прилагане не може да се различава в зависимост от това дали интервалът между исканията е дълъг или кратък. Следователно жалбоподателят не може основателно да се позове на обстоятелството, че в настоящия случай исканията са постъпили в интервал от няколко дни — що се отнася до неговото искане и това на EKA Chemicals, или в интервал от няколко часа — що се отнася до неговото искане и това на Solvay.

156 Четвърто, жалбоподателят не може да изведе довод от разрешението на спора, следващо от Решение на Общия съд от 6 май 2009 г. по дело Wieland-Werke/Комисия (T-116/04, Сборник, стр. II-1087, точка 127), съгласно което в рамките на преценката на степените на сътрудничество на двете предприятия, хронологичният елемент не може да бъде взет предвид в случаите, когато въпросните страни са представили информацията в доста кратък интервал от време и на приблизително един и същи етап от административното производство.

157 Достатъчно е да се напомни, че посоченото разрешение се отнася до точка Г от Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ C 207, 1996 г., стр. 4), която въобще не се позовава на критерий за по-ранно сътрудничество на едно предприятие

спрямо друго, като впрочем следва да се уточни, че в посоченото решение Общият съд е отхвърлил довода, изведен от прилагането по аналогия на приложимата по настоящото дело точка 23 от Известието относно сътрудничеството (Решение по дело Wieland-Werke/Комисия, точка 156 по-горе, точки 126 и 129).

158 Пето, доколкото жалбоподателят се позовава на приложимите в някои държави членки правила, достатъчно е да се констатира, че тъй като приетата от Комисията програма за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер е самостоятелна, прилаганите от органите по конкуренция на държавите членки програми не могат да обезсилят тълкуването на разпоредбите на точки 21 и 23 от Известието относно сътрудничеството.

159 Шесто, що се отнася до модела на програмата за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, изготвен от Европейската мрежа по конкуренция през септември 2006 г., следва да се посочи, че този модел, предназначен поспециално да доведе до доброволно хармонизиране на прилаганите от членовете на мрежата програми за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, е последващ на приемането на Известието относно сътрудничеството и следователно не може да бъде полезен за неговото тълкуване.

160 Във всеки случай изтъкнатата от жалбоподателя точка 11 от този модел, съгласно която „за да се определи подходящо намаляване на размера на глобата, органът по конкуренция взема предвид датата на представяне на доказателствата (и също реда на постъпване на исканията на предприятията за намаляване на размера на глобата) и общия принос на тези доказателства за установяване на фактите“, изобщо не изключва приложения от Комисията в настоящия случай подход, който се основава точно на тези фактори. Що се отнася до точното съчетаване на времевите и качествените фактори, точка 24 от същия модел предвижда възможността „да се съчетаят тези параметри по различни начини, за да се възнагради предприятието, подало искането, за неговия принос“, като същевременно подчертава важността на „ясното разграничение между освобождаването от глоби и намаляването на техния размер, за да се направят исканията за освобождаване от глоби много по-привлекателни“, което не се оспорва в настоящия случай.

161 Накрая, доколкото жалбоподателят посочва в жалбата, че „приканва Общия съд да разгледа служебно възможната незаконосъобразност на разглежданите разпоредби от посоченото известие с оглед на общите правни принципи, по-конкретно принципите на равно третиране, на пропорционалност и на справедливост“, достатъчно е да се посочи, че последното твърдение не се основава на нито един довод, различен от тези, разгледани и отхвърлени по-горе, и следователно то не може да бъде прието.

162 Следователно първата част от това правно основание следва да бъде отхвърлена.

По втората част, изведена от по-големия принос за установяване на фактите на представените от жалбоподателя доказателства, отколкото приноса на представените от EKA Chemicals доказателства

163 Жалбоподателят твърди, че ако Комисията била изтълкувала правилно Известието относно сътрудничеството, тя задължително щяла да заключи, че той е първото предприятие, което е изпълнило условията, за да бъде намален размерът на глобата му. Представените от жалбоподателя доказателства в голяма степен били допринесли за установяване на нарушението от Комисията, и по-специално имали много по-голям принос за установяване на фактите от тези, представени от EKA Chemicals.

164 От разглеждането на първата част от настоящото правно основание е видно, че Комисията правилно е определила реда на предприятията, изпълнили условията, за да бъде намален размерът на глобата им, като е разгледала дали засегнатото предприятие е представило доказателства, които в значителна степен допринасят за установяване на фактите по смисъла на точка 21 от Известието относно сътрудничеството, преди друго предприятие да е изпълнило това условие.

165 След като Комисията е констатирала, че представените от EKA Chemicals между 29 и 31 март 2003 г. доказателства отговарят на това условие, което жалбоподателят не оспорва в рамките на тази част от правното основание, тя правилно го е класирала като първото предприятие по смисъла на точка 23, буква б) от Известието относно сътрудничеството, независимо от последващия принос на дадено предприятие за установяване на фактите, по-специално приноса на жалбоподателя.

166 Следователно втората част на това правно основание не може да бъде приета.

По третата част, изложена при условията на евентуалност, изведена от липсата на значителен принос за установяване на фактите на представените от EKA Chemicals доказателства

167 Жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала фактическа грешка, като е приела, че представените от EKA Chemicals между 29 и 31 март 2003 г. доказателства „в значителна степен допринасят за установяване на фактите“ по смисъла на точки 21—23 от Известието относно сътрудничеството. Според жалбоподателя тези доказателства само подкрепят представените от Degussa доказателства и се отнасят основно за скандинавския пазар и за двустранните срещи от началото на нарушението, преди да започнат да се прилагат „правилата“ на разглеждания многостранен картел.

168 В това отношение следва да се припомни, че макар Комисията да не може в рамките на своята преценка на оказаното от членовете на един картел съдействие да нарушава принципа на равно третиране, тя има широка свобода за преценка на качеството и полезността на оказаното от дадено предприятие съдействие. Следователно само явна грешка в преценката от страна на Комисията може да бъде санкционирана (вж. Решение по дело Wieland-Werke/Комисия, точка 156 по-горе, точка 124 и цитираната съдебна практика).

169 В настоящия случай Комисията е констатирала, че EKA Chemicals е представило доказателства, които в значителна степен допълват тези, с които тя вече разполага към датата на въпросния принос (съображение 503 от обжалваното решение).

170 В това отношение, на първо място, следва да се посочи, че от съображение 506 от обжалваното решение е видно, че EKA Chemicals е представило документи от времето на настъпване на фактите, отнасящи се до някои срещи и други контакти с таен характер, свързани с обстоятелства, които преди това не са известни на Комисията и които имат пряко отношение към установяването на продължителността на картела, що се отнася до периода между 31 януари 1994 г. и 14 октомври 1997 г., както и доказателства, които подкрепят и допълват тези, представени от Degussa за периода между 31 октомври 1997 г. и 31 декември 1999 г.

171 Що се отнася до констатацията за наличието на едно-единствено нарушение, извършено на равнището на ЕИО, което не се оспорва от жалбоподателя, преценката на информацията на EKA Chemicals не може да бъде обезсилена поради обстоятелството, че информацията се отнася главно до скандинавския пазар. В допълнение следва да се напомни, че EKA Chemicals е предоставило информация за контактите между производителите на „континента“ и че освен това някои случаи на неправомерно поведение са свързани както със скандинавския пазар, така и с „континенталния пазар“ (вж. по-специално съображения 106 и 144 от обжалваното решение).

172 По-нататък, изтъкнатото от жалбоподателя обстоятелство, че приносът на EKA Chemicals засягал в голяма степен началния период на картела, не може да постави под въпрос значителния принос на EKA Chemicals за установяване на фактите. Следва да се отбележи, че представените от EKA Chemicals доказателства са позволили на Комисията да определи началото на картела на 31 януари 1994 г. и да установи фактите, отнасящи се до началния период на картела между 31 януари 1994 г. и 14 октомври 1997 г. Така, обратно на твърдяното от жалбоподателя, тези доказателства не подкрепят само информацията, с която Комисията вече разполага към момента на подаване на съответното искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер. Освен това, както е видно от съображение 506 от обжалваното решение, приносът на EKA

Chemicals включва доказателства, които подкрепят и допълват тези, представени от Degussa за последващия период между 14 октомври 1997 г. и 31 декември 1999 г.

173 Тъй като тази преценка не е обусловена от приноса на жалбоподателя за установяване на фактите, последният не може да я оспорва основателно, като посочва, че представил по-подробни доказателства относно точния механизъм на функциониране на разглеждания картел за съответните периоди.

174 Накрая, значителният принос за установяване на фактите на представените от EKA Chemicals доказателства не може да бъде поставен под въпрос и от довода на жалбоподателя, изведен от броя на съображенията от обжалваното решение — за който се твърди, че е малък, — в които се посочват тези доказателства.

175 С оглед на тези съображения следва да се приеме, че изтъкнатите от жалбоподателя доводи не доказват, че Комисията е допуснала явна грешка, като е заключила, че EKA Chemicals е представило доказателства, които в значителна степен допринасят за установяване на фактите по смисъла на точка 21 от Известието относно сътрудничеството преди датата на подаденото от жалбоподателя искане за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.

176 Следователно третата част от това правно основание следва да се отхвърли.

По четвъртата част, изложена при условията на евентуалност спрямо третата част и основана на допълнително намаляване на размера на глобата извън приложното поле на Известието относно сътрудничеството

177 Жалбоподателят твърди, че Комисията трябвало допълнително да му намали размера на глобата на основание неговото ефективно сътрудничество извън

приложното поле на Известието относно сътрудничеството, в съответствие с Насоките, за да отрази „точния му принос за установяване на фактите“ предвид явно недостатъчния характер на предоставеното намаление в приложение на посоченото известие.

178 В това отношение е достатъчно да се напомни, че що се отнася до нарушенията, които попадат в приложното поле на Известието относно сътрудничеството, заинтересованото лице по принцип не може основателно да упреква Комисията, че не е отчела степента на неговото сътрудничество като смекчаващо обстоятелство извън правната рамка на Известието относно сътрудничеството (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело BASF/Комисия, T-15/02, Recueil, стр. II-497, точка 586 и цитираната съдебна практика).

179 В настоящия случай това съображение важи в още по-голяма степен, тъй като Комисията е взела предвид сътрудничеството на жалбоподателя, като е намалила размера на глобата в приложение на Известието относно сътрудничеството. При това положение Комисията не може основателно да бъде упрекната, че не е приложила допълнително намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба извън приложното поле на посоченото известие.

180 Освен това, доколкото жалбоподателят изтъква наличието на обстоятелства, за които твърди, че обосновават дерогация от тези съображения, и поддържа, че неговият принос за установяване на фактите е бил отчетен само частично в приложение на Известието относно сътрудничеството, следва да се напомни, че Комисията е предоставила на жалбоподателя максимално намаление от 30 % в рамките на приложимия за него диапазон по силата на точка 23 от посоченото известие, и то въпреки обстоятелството, че той е представил допълнителни доказателства само на 26 май 2003 г. — няколко седмици след първоначалното му искане, което включва само тринадесет приложения, посочвайки, че те съдържат документи относно разглеждания картел (съображения 510 и 513 от обжалваното решение).

181 Следователно, тъй като сътрудничеството на жалбоподателя е възнаградено чрез максимално намаление на размера на глобата в рамките на приложимия диапазон по силата на Известието относно сътрудничеството, във всички случаи той не може да претендира основателно за допълнително намаление на същото основание по силата на Насоките.

182 Ето защо шестото правно основание следва да се отхвърли.

183 Накрая, що се отнася до искането, направено при условията на евентуалност, за промяна на размера на наложената на жалбоподателя глоба, Общият съд счита, че тъй като нито едно изтъкнато в настоящия случай обстоятелство не може да обоснове намаляване на размера на глобата, не следва да уважи това искане при упражняването на пълния му съдебен контрол.

184 От всичко изложено по-горе следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

185 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести разширен състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Arkema France SA да заплати съдебните разноски.

Vadapalas Prek Dittrich

Truchot O'Higgins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 юли 2011 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства в основата на спора ..... II - 5464

Обжалваното решение ..... II - 5466

Производство и искания на страните ..... II - 5468

От правна страна ..... II - 5470

По първото правно основание, изведено от нарушение на правилата относно вменяването на отговорността за извършеното от дъщерното дружество нарушение на неговото дружество майка и от нарушение на принципа на равно третиране ..... II - 5470

Предварителни бележки ..... II - 5470

По твърдяното нарушение на правилата относно вменяването на отговорността за извършеното от дъщерното дружество нарушение на неговото дружество майка ..... II - 5474

По твърдяното нарушение на принципа на равно третиране ..... II - 5475

По второто правно основание, изведено от фактически грешки, свързани с вменяването на отговорността за нарушението на Total и Elf Aquitaine ..... II - 5478

По третото правно основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на принципа на добра администрация ..... II - 5483

По четвъртото правно основание, изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с увеличаването на размера на глобата с оглед на възпиращия ефект ..... II - 5489

По петото правно основание, изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с увеличаването на размера на глобата на основание повторното извършване на нарушението ..... II - 5491

По първата част, изведена от нарушение на принципа на законоустановеност на нарушенията и наказанията и на принципа на правна сигурност ..... II - 5492

По втората част, изведена от нарушение на принципа non bis in idem и на принципа на пропорционалност ..... II - 5492

По шестото правно основание, изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, свързани с намаляването на размера на глобата в приложение на Известието относно сътрудничеството ..... II - 5495

По първата част, изведена от грешка при прилагане на правото, свързана с тълкуването на Известието относно сътрудничеството ..... II - 5497

По втората част, изведена от по-големия принос за установяване на фактите на представените от жалбоподателя доказателства, отколкото приноса на представените от EKA Chemicals доказателства ..... II - 5503

По третата част, изложена при условията на евентуалност, изведена от липсата на значителен принос за установяване на фактите на представените от EKA Chemicals доказателства ..... II - 5504

По четвъртата част, изложена при условията на евентуалност спрямо третата част и основана на допълнително намаляване на размера на глобата извън приложното поле на Известието относно сътрудничеството ..... II - 5506

По съдебните разноски ..... II - 5508